

15.04.2010

Başarılı uyum örnekleri; Mousse T., Mesut Özil, Fatih Akın ve Nazan Eckes

Filiz Polat'ın Nisan Ayı Yorumu - Monatliche Kolumne von Filiz Polat in der MAJ, April 2010

Göçmenlerin uyumuyla ilgili tartışmalar ilginç bir hâl almaya başladı. Almanya'nın bir göç ülkesi olduğuna dair uzlaşmanın sağlanması tam 10 yıl oldu, artık sonuçlar alınmalı. Kim başarılı şekilde entegre edildi ve entegre olamayanlar ne olacaklar? Örnek bir entegrasyon için kim örnek olabilir? Uyum sağlamak istemeyen veya sağlayamayanlar Almanya'da nerede bulunuyorlar? Başarılı uyum nasıl ölçülebilir? Kamuoyu sonuçlar istiyor!

Siyasetin de uygun projeler tasarlayabilmesi için doğru bilgilere ihtiyaç var; göçmen kökenli "Hauptschule" öğrencileri, göçmen kökenli kadınlar, göçmen kökenli şirketler ve benzerleri için. Thilo Sarrazin tüm bunları gereksiz buluyor. Ona kalırsa konu belli; türbanlı kadınlar, Arnavutlar, Türkler ve Araplar uyum konusunda isteksiz. Birçok insan da bu görüşe katılıyor. Bazıları da bu görüşlere katılıyor ancak yaptıklarıyla uyumun olabileceğine inanıyor. Bir yandan da siyasetçiler, "Ah be! Niye bütün göçmenler Mousse T., Mesut Özil veya Nazan Eckes gibi olamıyorlar?" diye iç çekiyorlar. Onlar başarılı olabilir! Onlar örnek Türkler; güzel ve zengin. Ve böylece bu örnek Türkler, teker teker etkinlikleri geziyorlar, uyum ödülleri veriyorlar ve podyumlarda güzel ve başarılı uyum hakkında konuşuyorlar. Herkes de kendisini sorgulamak durumunda kalıyor; "Ben başarılı şekilde uyum sağlayabili miyim? Ben ne ünlü müzisyen, ne ünlü futbolcu ne de dünyaca ünlü film yönetmeni olabilirim. Ölçütler bu denli yüksek ise ben hiç gerçek anlamda uyum sağlayabilecek miyim? Toplum bana bununla ne demek istiyor? Doğu Anadolu'dan gelen anne ve babamın asla uyum sağlayamayacağı mı?"

Hatice teyze Sivaslı. Kendisi orada ilkokulu bitirmiş, 60'li yıllarda Hannover'e yerleşmiş, Almanca fazla iyi değil, 4 çocuk büyütmüş ve ömrü boyunca Conti'de çalışmış. Hatice teyze asla bir Nazan Eckes olamayacak. Ama bana kalırsa, o da başarılı bir uyum örneğidir. Onun başarıları ölçülür türden değil ancak Hatice teyzenin, kendi ailesi ve Almanya için başarıları yerinde değerlendirilmelidir. Ama Hatice teyze de "uyum sağlayamam" köşesine itiliyor. Böylece çocuk ve torunlarına nasıl bir mesaj veriliyor? Ana babalar için utansınlar mı? Almanya'daki uyum tartışmalarının böyle bir yön alması gerçekten üzücüdür. Hayat şartları ve zorluklarla mücadele eden insanlar merkeze koyan bir tartışma şekline ihtiyaçımız var; yani toplumsal gerçekleri yansıtan insanların esas alan bir tartışmaya.